

til en Korntold, saa maa jeg bekjende, at jeg ikke har havt en saa snild Beregning ved Affattelsen af Lovforslaget. — Jeg skal kun gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) fremførte mod § 2. Han vilde ikke være med til at vedtage, hvad han kaldte en Beskyttelse for den indenlandste Roesukkerfabrikation og derigjennem selvfølgelig ogsaa for Sukkerroevælden. Den Bemærkning, jeg vil gjøre, er den, at da man vedtog de nugældende Bestemmelser om Tilvirkningsafgiften for Roesukker, saa gik man ud fra, at Alt vel beregnet, vilde den indenlandste Accise komme til at svare til Indførelsestolden paa udenlandsk Sukker. Jeg vil indrømme, at man vistnok har regnet lidt rundeligt. Det Moment, som imidlertid særlig har bevæget mig til at bringe § 2 i Forslag, det er Hensynet til den direkte Udsørelspræmie, som de konkurrerende Lande og særlig Tyskland har. Hvad i al Verden kan det nytte at sige: En indenlandsk Fabrikations Tilvirkning svarer kun samme Tilvirkningsafgift, som Tolden er paa den fra Udlandet indførte Vare, altsaa de arbejde under lige Villkaar, og den indenlandste Fabrik maa nu optage Konkurrencen, saa godt den kan. Hvad kan det nytte at ræsonnere saaledes? Naar den udenlandste Vare faar Udsørelspræmie, saa bliver den i Virkeligheden stillet gunstigere paa Markedet end vor egen Produktion. Det faktiske Forhold er for Tiden, at der fra Tyskland betales en Udsørelspræmie af noget over 1 Dre pr. Pund.

Bluhme: Jeg vil kun gjøre en ganske kort Bemærkning. Jeg har ikke paakaldt nogen enkelt Mand's Autoritet i de Spørgsmaal, men tvertimod henvist til forrige Aarhundredes Erfaring her i Landet, og dernæst henviste jeg til de Lande, som den høitæredede Finansminister selv nævnte. I de større Stater i Europa, der have Korntolden, klage Jordbrugerne ligesaa meget, maasse endnu højere end her. Naar vi skulle følge andre Landes Exempel, saa skulle vi da langt hellere følge de Landes Exempel, som synes at staa paa et højere Trin i social Henseende, nemlig England, Holland og Belgien. Om netop Sverrig følger de større Staters Exempel, det er dog maasse lidt tvivlsomt endnu; men Et vil jeg tillade mig at hævde, og det er, at hvidt Mais ophører at være Gjenstand for Brænderiproduktionen, saa vil den med desto større Ret være hjemfalden til Jordbruget. Den Fordel, som den forandrede Beskatning jo skal bringe, er, at Brænderierne netop

skulde tage det Korn, vi selv producere; men saa ville vi netop i det rationelle Jordbrug have Brug for endnu større Mængder af Mais, end vi nu forbruge. Følge Lovforslagets Bemærkninger bliver der med Hensyn til Brugen af Mais kun nævnt Tyskland, men det er min Overbevisning, at der ogsaa for andre Steders Vedkommende gaar meget Mais til Jordbruget. — Yderligere vil jeg anføre som Grund imod Beskatningen af Korn, at jo billigere man lever i et Land, desto lykkeligere udvikle Forholdene sig baade for Jordbrug, Industri og Handel. Det Første og Vigtigste er da, at Kornsorterne ere og forblive billige; men fremfor noget andet er det af Vigtighed for os, fordi vi forud for de fleste andre Lande have begyndt i udstrakt Maalestof at indrette hele vort Jordbrug paa rationel Maade, og det vil tiltage mere og mere og blive nødvendigt, det er Tidens Fordring. Saafremt vi kunne tænke os et rationelt Jordbrug gennemført over Alt — her paa Derne vil det jo være vanskeligt — er der ikke Spørgsmaal om, at det for Jordbruget vilde hedde: jo billigere Korn, des bedre i det Hele. For hele Jordbruget er dette ligesaa sikkert, som der allerede er en Masse Eiendomme og Ægne her i Landet, hvor enhver Jordbruger siger: jo billigere Korn desto bedre!

Tauber: Det er i Anledning af den høitæredede Ministers sidste Ytring om Roesukkerfabrikationen, at jeg kunde ønske at gjøre en lille Bemærkning. Jeg maa for det Første bemærke, at det ikke gaar an at udtale sig saaledes, som om det at begunstige Roesukkerfabrikationen indeholder Begunstigelse af Sukkerroevælden; det falder ikke saa ganske sammen. Det kan vel være Tilfældet, at naar Roesukkerfabrikationen gaar stærkt tilbage, tager den Sukkerroevælden med, men naar Roesukkerfabrikationen gaar frem, faar Sukkerroevælden ikke altid Lod og Del i Fremgangen, men en stor Del af Fordelen bliver vist fordelt mellem Aktionærerne. Men det var dog nærmest ikke det, jeg vilde bemærke. Hvad jeg vilde ytre var meget mere en Bemærkning om den høitæredede Ministers Udtalelse angaaende Udsørelspræmien, at den skulde og burde have Indflydelse paa Ansættelsen af Roesukkerafgiften. Den Umstændighed, at man i Tyskland og Frankrig hyder en Udsørelspræmie paa raffineret Sukker af 1 Dre og lidt over pr. Pund, opveies hos os fuldstændig og mange Gange ved den meget betydelige Beskyttelse, som raffineret Sukker nyder her i Landet.